

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie z zażalenia K. N.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 27 marca 2024 r., sygn. I NSP 149/23

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 29 stycznia 2025 r.,

pozostawia zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 13 stycznia 2025 r. K. N. (dalej jako: „Skarżący”) złożył zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 27 marca 2024 r., sygn. I NSP 149/23, mocą którego pozostawiono bez rozpoznania skargę Skarżącego na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie o sygn. V Ka 572/22.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „u.s.p.p.”), nie przewiduje możliwości wywiedzenia środka odwoławczego (zażalenia) od orzeczenia sądu, który rozstrzygnął sprawę ze skargi. Innymi słowy, postępowanie ze skargi na przewlekłość ma charakter procedury jednoinstancyjnej (uchwała Sądu Najwyższego z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05). W przypadku Sądu Najwyższego koresponduje to zresztą z ogólnym założeniem, że jego orzeczenia są z mocy ustawy – ostateczne i prawomocne.

W związku z powyższym zażalenie jest w sposób oczywisty niedopuszczalne i podlega pozostawieniu bez rozpoznania (art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.).

[SOP]

[t.n.]